GODEFRIDUS ADMONTENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 32r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tantes mugiant. si aliqd lum internũ in uerbis eorum inuenire
ualeant. quẗadmodũ uerba sequentia declarant. Et require
bant eũ int cognatos et notos. Cognati saluatoris nri. ñ incon
grue dici possunt patres uetus testamẽtu. de quorum generet uerã
dignatus ẽ ipse carnis originẽ ducere. Notos ũ illi nouę le
gis ministros accipim. q̃ perfectioris uitę studio. et maioris
scientię dono. excellentes p̃ ceteris seis sublimari meruerẗ ab ipso
uirtutũ dño. Int istos q̃ cognatos dñi et notos anxie et mugi
lant dilectũ requirimus. quando uerba et scripta patrũ pec
dentũ auida mentis intentione rimam. ut aliqd inde mens
nra colligat. p qd ad cõpunctionis lacrimas excitari ualeat.
S; fit ñ nunquã ut mens indurata. dũ in se manet frigida.
nullũ de uerbis celestib calorẗ ceipiat. qa dũ ab ipso suauita
tis auctore intus ñ tangit. frustra et sine dulcedine sonat.
qcqd foras de dõ dicit. In hac ũ miserabili desolatione. in hac
intolerabili spe anxietate posita electi. qd faciendũ sit eis ul
quo se uertant. quib tristẗ uidet et amarũ omne gaudiũ. qd ẽ
pre ipsũ. euglista admonet uerbis sequentib. Et ñ inuenientes
mqt regressi st in erlm querentes eũ. Si enim ad ẗcmplandã
speciẽ nri ẗditoris. patrũ pecdentũ ñ sufficiunt scripta. repeti
debet ierlima. quia redire nos oportet ad nos int nos. et dili
genẗ scrutari uias et actus nros. ne ob aliquã morũ enormita
tem. carnis aut mentis leuitatẗ. dilectus hic p̃sentiã subtrahe
rit uisionis suę. Et si in aliq negligentię nrę reatũ depben
derim. etiam nos penitentię lamentis abstergam. excoquat fer
uens unda lacrimarũ. qd impurũ et sordidũ reddidit ru
bigo uitioꝝ. Sic sic salubri nobis merore effectus. sic feruentis
penitentię flama purgatus. apparebit tandẗ dilectus. qui
idõ se subtrahit ut querat. queri uult ut inueniat. eũ labo
re inuenit. ut amore ardentiori teneat. Nam prin sequit.
t factũ est p triduũ inuenerẗ illũ in tẽplo sedentẗ in medio